

студентом, він знаходиться в роздумах с приводу місця роботи. І якщо підприємство зможе надати правильну і цікаву практику, це спрацює як мотивація та заохочення до роботи саме на цьому підприємстві. На останніх курсах для студентів це дуже доречно.

Підприємства харчової промисловості мають свої потужності по всіх містах України. Якщо запланувати екскурсію на завод в іншому місці, це не тільки зацікавить працівників, але і зміцнить командний дух, і може наштовхнути працівника на нові ідеї, вдосконалення застарілих норма, нормативів, технологій тощо. Також дуже дієвим елементом є корпоративи. Підприємство може організувати певні свята як на природі так і в будівлі. Така ситуація допоможе працівнику не боятися свого керівника, а, навпаки, побачити цікаву людину, якому можна розказати свої пропозиції.

Багато підприємств харчової промисловості мають власний земельний банк. Для того, щоб робітнику не важко було обробляти землю і для досягнення кращого результату, на балансі підприємства повинна бути сучасна техніка. Такі підприємства зазвичай знаходяться в сільських місцевостях. Якщо потужності дійсно великі і працює велика кількість робітників, правильно було б облаштувати поряд гуртожиток для іногородніх працівників та їх сімей, можливо школи, дитячий садок або запропонувати автобуси, які возили б дітей до місця навчання та працівників до місця роботи. Покращення інфраструктури також може спрацювати як мотиваційних важіль, але такий спосіб використовується, коли підприємство тільки починає свою діяльність і коли проект враховує такі фінансові витрати.

Такі досить дієві способи допоможуть досягти поставлених цілей на підприємствах харчової промисловості. Мотиваційну систему слід розглядати на будь-якому етапі життєвого циклу підприємства.

Висновок

В загальній системі управління підприємства харчової промисловості важливу роль посідає мотиваційна система, яка поєднує економічні, соціально-психологічні та адміністративні стимули. Підприємства харчової промислової досить автоматизовані, тому спонукання працівника до роботи є проблемним для керівництва. На сьогоднішній день мотивація персоналу не може бути дієвою без задоволення матеріального інтересу. Якщо підприємство не в змозі стимулювати матеріально, потрібно провести нематеріальну мотиваційну програму. Тому власна розроблена система на кожному підприємстві повинна задовольняти потреби та інтереси працівника і зацікавлювати їх досягати кращих результатів.

Список використаних джерел

1. Гавкалова Н.Л. Соціально-економічний механізм ефективності менеджменту персоналу : методологія та концепція формування : наукове видання / Н. Л. Гавкалова. – Харків : Вид. ХНЕУ, 2007. – 400 с.
2. Греськін Т.С. Розвиток мотиваційного механізму як фактор підвищення продуктивності праці / Т.С. Греськін // Держава та регіони. – 2006. – № 2. – С. 69–71.
3. Кузьмін О.Є. Оцінювання використання мотиваційного потенціалу підприємства / О.Є. Кузьмін, В.Б. Горбань // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 8 (122). – С. 202–212.

Ю.І. КАНИВЕЦЬ,
студентка, Національний університет харчових технологій
Ю.Г. ЛЕВЧЕНКО,
к.е.н., доцент, Національний університет харчових технологій

Формування та використання фінансових ресурсів підприємства

Потенційні можливості функціонування суб'єктів господарювання визначаються обсягом ресурсів, які ними контролюються та від володіння якими очікуються майбутні економічні вигоди. Найважливішими вважається забезпеченість фінансовими ресурсами, наявність яких свідчить про потенційну можливість забезпечити потребу в будь-якому іншому виді ресурсів. На жаль, в сучасних умовах господарювання підприємства мало уваги приділяють удосконаленню процесу формування та використання фінансових ресурсів. Тому дане питання є актуальним для кожного підприємства.

Стаття присвячена формуванню та використанню фінансових ресурсів підприємства. Розкрито економічний зміст фінансових ресурсів; охарактеризовано джерела формування фінансових ресурсів, виявлено чинники, які мають значний вплив на формування фінансових ресурсів, запропоновано шляхи та напрями удосконалення формування та використання фінансових ресурсів підприємства.

Ключові слова: фінансові ресурси, капітал, готова продукція, незавершене виробництво, заборгованість, витрати, прибуток, підприємство.

Ю.І. КАНИВЕЦ,
студентка, Национальный университет пищевых технологий
Ю.Г. ЛЕВЧЕНКО,
к.э.н., доцент, Национальный университет пищевых технологий

Формирование и использование финансовых ресурсов предприятия

Потенциальные возможности функционирования субъектов хозяйствования определяются объемом ресурсов, которые ими контролируются и от владения которыми ожидаются будущие экономические выгоды. Важнейшими считается обеспеченность финансовыми ресурсами, наличие которых свидетельствует о потенциальной возможности обеспечить потребность в любом другом виде ресурсов. К сожалению, в современных условиях деятельности предприятия мало внимания уделяют совершенствованию процесса формирования и использования финансовых ресурсов. Поэтому данный вопрос является актуальным для каждого предприятия.

Статья посвящена формированию и использованию финансовых ресурсов предприятия. Раскрыто экономическое содержание финансовых ресурсов; охарактеризованы источники формирования финансовых ресурсов, выявлены факторы, которые оказывают значительное влияние на формирование финансовых ресурсов, предложены пути и направления усовершенствования формирования и использования финансовых ресурсов предприятия.

Ключевые слова: финансовые ресурсы, капитал, готовая продукция, незавершенное производство, задолженность, расходы, прибыль, предприятие.

Y. KANIVETS,
student, National University of Food Technologies
Y. LEVCHENKO,
Ph.D., Associate Professor, National University of Food Technologies

Formation and use of financial resources

Potential performance opportunities of business entities defined by amount of resources controlled by them and by the possession of future economic benefits which are expected. It is believed, that the most important is financial resources security, the presence of which indicates the potential opportunity to provide any other form of resources. Unfortunately, in modern conditions the company paid a little attention is to the improvement of the process of formation and use of financial resources. Therefore, this is a leading issue for each enterprise.

The article is devoted to optimizing the formation and use of financial resources. It solved the economic content of financial resources; describes sources of financial resources, identified factors that have significant influence on the financial resources and stages of their formation, the ways and directions of optimizing the formation and use of financial resources are proposed.

Keywords: financial resources, capital, finished goods, work in progress, debts, expenses, profit, enterprise.

Постановка проблеми. Для проведення ефективної господарської діяльності в ринковому середовищі підприємство повинно приділяти значну увагу формуванню та ефективному використанню фінансових ресурсів, оскільки їх склад та структура є головною умовою діяльності будь-якого підприємства. Політика формування фінансових ресурсів підприємства є визначальною характеристикою фінансового стану, аналіз якого проводять для виживання в умовах жорсткої конкурентної боротьби та запобігання банкрутству підприємства. Від даної політики залежить економічна діяльність підприємства в зовнішньому середовищі, його конкурентоздатність, потенціал в діловому співробітництві, ступінь гарантованості економічних інтересів у фінансових та інших відносинах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у дослідження формування та використання фінансових ресурсів підприємства зробили такі вітчизня-

ні та зарубіжні вчені: Бердар М.М., Біла О.Г., Грищенко Т.В., Данилов О.Д., Дмитренко Г.В., Кірейцев Г.Г., Ліго-ненко Л.О., Мельник Л.Г., Партин Г.О., Рибалко Н.О., Семенов А.Г., Стецюк П.А., Обухов Н.П. та інші. Науковцями розглянуто сутність поняття фінансові ресурси, їх класифікація, джерела формування та використання. Разом з тим, в економічній науковій та практичній літературі на сьогоднішній день не існує єдиної думки щодо трактування поняття «фінансові ресурси» та їх ролі у відтворювальному процесі. Багато визначень, що подаються в словниках та науковій літературі не повністю розкривають сутність даного поняття. Також не існує комплексної системи шляхів удосконалення формування та використання фінансових ресурсів підприємства.

Метою статті є дослідження теоретичних засад формування фінансових ресурсів як основи діяльності підприємства, визначення джерел залучення фінансових ресурсів, а також розробка комплексної

системи шляхів удосконалення формування та використання фінансових ресурсів підприємства.

Виклад основного матеріалу. Фінансові ресурси відіграють значну роль в системі основних економічних ресурсів, оскільки вони є необхідною умовою успішного функціонування будь-якого підприємства.

Існує ряд підходів до визначення сутності фінансових ресурсів серед вітчизняних та закордонних вчених:

- фінансові ресурси розглядаються, як сукупність усіх грошових коштів у фондовій та нефондовій формі, що знаходяться у розпорядженні підприємства;

- фінансові ресурси – це фонди грошових коштів з певним цільовим призначенням (тобто вони існують лише у фондовій формі та використовуються за цільовим призначенням);

- фінансовими ресурсами вважається лише певна частина з фінансового або грошового потоку підприємства.

Отже, на основі дослідження економічної сутності фінансових ресурсів визначено, що фінансові ресурси підприємства – це сукупність активів підприємства, які можуть бути сформовані із зовнішніх та внутрішніх джерел та знаходяться в розпорядженні підприємства на правах власності або тимчасового володіння. Вони використовуються для забезпечення безперервності функціонування підприємства та погашення фінансових зобов'язань. Таке визначення найбільш точно відображає економічну сутність фінансових ресурсів.

Формування і раціональне використання фінансових ресурсів відбувається в процесі здійснення виробничо-господарської діяльності підприємства. У результаті цієї діяльності постійно відбуваються зміни в розмірах і структурі засобів, що залучаються з внутрішніх і зовнішніх джерел.

Проблеми формування фінансових ресурсів мають місце на кожному підприємстві. Оскільки в сучасних умовах підприємства недостатньо забезпечені фінансовими ресурсами через відсутність та недостатність відповідних джерел їх формування.

Основною метою формування фінансових ресурсів підприємства є задоволення власних фінансових потреб, які забезпечують його стійкий розвиток в майбутньому періоді. Також формування фінансових ресурсів з різних джерел дає можливість підприємству своєчасно інвестувати кошти у нове виробництво, забезпечувати у разі необхідності розширення і технічне переозброєння діючого, фінансувати наукові дослідження, розробки та їх впровадження тощо.

Можна виділити такі основні джерела формування фінансових ресурсів:

- статутний капітал, що формується під час створення підприємства та спрямовується на формування основних та оборотних засобів;

- кредитні ресурси, що являють собою форму зовнішнього фінансування підприємства. Кредитні ресурси на сьогоднішній день в умовах фінансової кризи є занадто дорогим задоволенням для підприємства, тому останнє поставлене в умови необхідності максимальної мобілізації внутрішніх джерел залучення фінансових ресурсів;

- дебіторська заборгованість є грошовими коштами за придбану покупцями продукцію, отримані послуги. В той же час, великий розмір дебіторської заборгованості є негативним явищем для підприємства, оскільки вона є ні чим іншим як грошовими коштами, що мають бути, але відсутні у розпорядженні підприємства. Таким чином, можливість їх використання у підприємства обмежена;

- фінансові резерви, розмір та періодичність сплати до яких визначається самим підприємством, а в деяких випадках й передбачено законодавством;

- нерозподілений прибуток – результат фінансової діяльності підприємства, що може бути спрямований на розширення виробництва, інвестований у основні засоби або розподілений між засновниками.

Формування фінансових ресурсів розпочинається в момент заснування підприємства, коли утворюється статутний капітал. Він показує розмір основних і оборотних коштів, інвестованих у процес виробництва. Надалі фінансові ресурси формуються головним чином за рахунок власних джерел (власних коштів): прибутку, амортизаційних відрахувань, позик. Поряд з ними джерелами фінансових ресурсів виступають: виручка від реалізації вибулого майна; різноманітні цільові надходження; виручка від вибуття оборотних коштів та ін. Значні фінансові ресурси можуть бути мобілізовані за знову утворюваними або реконструйованими підприємствами на фондовому ринку шляхом продажу цінних паперів певного підприємства [2, с. 34].

Для формування фінансових ресурсів підприємство може використовувати наступні джерела (рис. 1).

На формування та використання фінансових ресурсів підприємств впливають різноманітні чинники, які по відношенню до суб'єктів підприємницької діяльності доцільно поділяти на внутрішні (несистематичні), пов'язані безпосередньо з діяльністю окремого підприємства та зовнішні (систематичні), не пов'язані [5, с. 206–209].

До внутрішніх чинників можна віднести [3, с. 123–128]:

- рівень досконалості фінансової структури підприємства (деталізація фінансових завдань);

- якість організації управління фінансовими ресурсами;

- оптимізація потоків сировини або готової продукції з метою мінімізації запасів та відповідних витрат;

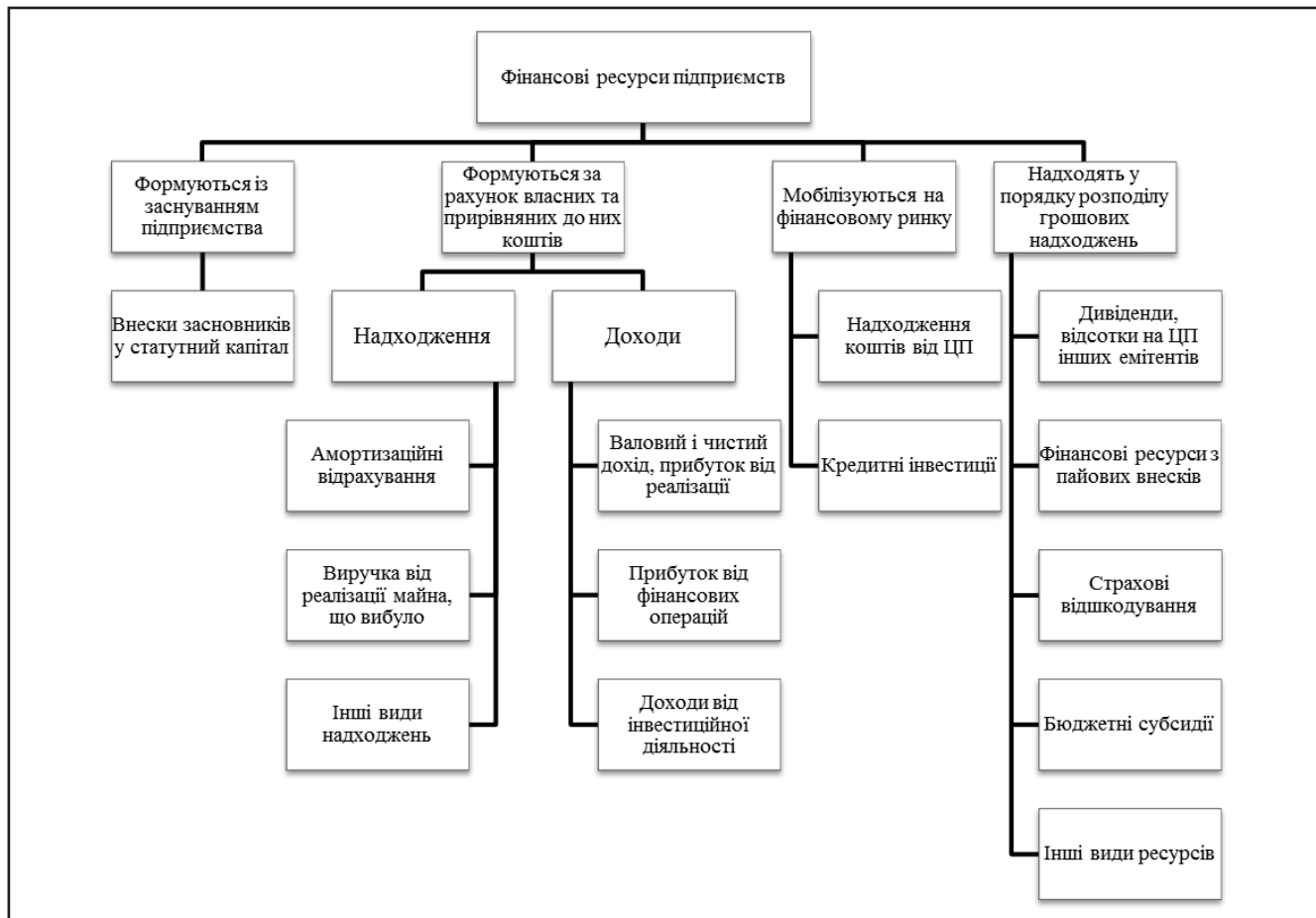

Рисунок 1. Джерела формування фінансових ресурсів підприємства

- вироблення оптимальної структури виробничого циклу з метою забезпечення найбільшої віддачі обладнання, зниження впливу сезонності виробництва шляхом випуску альтернативних видів продукції;
- налагодження роботи з посередницькими організаціями, забезпечення зв'язку збутової стратегії із виробничою;
- позиціонування, вибір сегментів ринку згідно виробничих можливостей;
- визначення критеріїв цінової політики, позиціонування продукції в координатах «ціна – якість»;
- аналіз існуючого ринку продукції;
- якість фінансового, управлінського та податкового обліку;
- планування дистриб'юторської мережі, планування роботи з контрагентами та її узгодження з фінансовим планом підприємства;
- планування рекламної кампанії;
- здійснення цінової політики виходячи із витрат на виробництво, пошук шляхів їх зниження, аналіз цін конкурентів;
- аналіз структури витрат та шляхів її оптимізації;
- загальна оцінка ефективності функціонування виробництва та узгодження його із фінансовим планом підприємства;

- визначення критеріїв відповідності кваліфікації персоналу займаним посадам згідно організаційної структури, делегування повноважень, визначення межі відповідальності;
 - характеристика персоналу згідно організаційної структури та фінансового плану підприємства.
- До зовнішніх чинників слід відносити [3, с. 123–128]:
- інфляцію;
 - зміну ціни на ресурси;
 - зміну правового поля;
 - стан розвитку фінансового ринку;
 - стан економіки в цілому.

Усі вище перераховані чинники мають вплив на формування та використання фінансових ресурсів через регулювання структури та потужності різноманітних фінансових джерел.

У сучасних умовах господарювання формування фінансових ресурсів підприємства є досить складним процесом. Перед керівництвом постають проблеми вибору джерела фінансування, ефективного та цілеспрямованого використання коштів, своєчасного погашення зобов'язань підприємства тощо. Вирішення цих питань обумовлює необхідність планування потрібного обсягу фінансових ресурсів у перспективі, визначати оптимальне співвідношення власних та за-

лучених коштів, а також мінімізувати вартість їх залучення, тобто оцінювати вартість кожного джерела залучення і вибирати найвигідніше [7, с. 192].

Етапи формування фінансових ресурсів зображено на рисунку 2.

При залученні фінансових ресурсів використовуються наступні типи стратегій, які можуть мати внутрішню і зовнішню орієнтацію [1, с. 22]:

1. Використання власних коштів для розширення своєї ринкової ніші. Така стратегія використовується великими та вузькоспеціалізованими фірмами які працюють на нестійких ринках. Стратегія в цілому є малоприбутковою.

2. Об'єднання фінансових ресурсів середніх та великих підприємств для реалізації проектів захоплення нових ринків.

3. Використання всіх доступних джерел фінансування (позики, випуск акцій, створення консорціумів тощо) для формуванню та реалізації перспективних інноваційних програм малих та середніх підприємств наукоємних галузей. Стратегія є досить ризикованою, але високоприбутковою.

4. Залучення донорських коштів великих підприємств – споживачів продукції в рамках вертикальної інтеграції з ними.

5. Перехресне фінансування (підрозділи, які генерують фінансові кошти, діляться з тими, у кого їх не вистачає).

Одним із найважливіших критеріїв діяльності підприємства є оцінка ефективності використання фінансових ресурсів. Для цього підприємству необхідно розробити комплекс заходів за допомогою якого воно зможе оптимізувати формування та використання фінансових ресурсів підприємства.

Під оптимізацією фінансових ресурсів розуміють таке співвідношення використання власних і позикових коштів, при якому забезпечується найбільш ефективна пропорційність між коефіцієнтом фінансової рентабельності і коефіцієнтом фінансової стійкості підприємства,

тобто максимізується його ринкова вартість [4, с. 76].

Базою для аналізу фінансової стійкості підприємства є одержуваний прибуток, тому при оптимізації фінансового стану підприємства необхідно прагнути, перш за все, забезпечити прибутковість його діяльності.

У процесі формування фінансових ресурсів підприємств важливу роль відіграє їх збалансованість і визначення оптимальної структури їх джерел.

Підприємство може використовувати власні, позикові та залучені джерела фінансування. У випадку коли фінансування спрямоване лише на використання власного капіталу, це, дає можливість підприємству забезпечити його фінансову стійкість, але в водночас обмежуються темпи його розвитку і не використовуються додаткові фінансові можливості приросту прибутку на вкладений капітал. Більш високий фінансовий потенціал розвитку й ширші можливості приросту фінансової рентабельності діяльності має підприємство, яке використовує позичковий капітал. Використання залученого капіталу більшою мірою генерує фінансовий ризик, створює загрозу фінансовій безпеці й загрозу банкрутства, які зростають у міру збільшення частки позичкових коштів у загальній сумі використовуваного капіталу [6].

На даний час при виборі джерела фінансування виникає проблема вибору оптимального співвідношення власного і позикового капіталу. За сучасних умов у вітчизняній практиці існують різні думки щодо даного питання. Найпоширенішою є думка про те, що оптимально допустимим рівнем позикового капіталу є його рівність не більше ніж 50% від усієї кількості фінансових ресурсів. Важливо зазначити, що для кожного підприємства визначається свій оптимальний розмір фінансових ресурсів, який значною мірою залежить від результатів діяльності підприємства, його галузевої приналежності та форм власності.

Розвиток явища оптимізації спричиняє пошук нових видів фінансування, які б покращили структуру капіталу (фінансування з використанням привілейованих

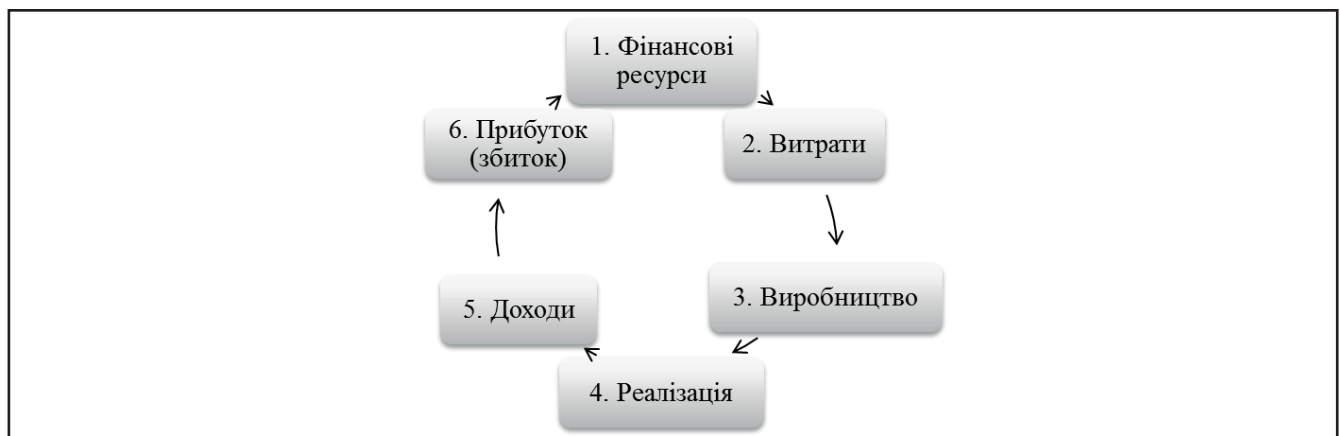

Рисунок 2. Етапи формування фінансових ресурсів підприємства

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

акцій, використання венчурного капіталу, здійснення лізингових угод тощо).

Для підвищення ефективності використання фінансових ресурсів підприємство може використати наступні заходи:

1. Оптимізація структури капіталу підприємства, шляхом збільшення частки власного капіталу. Одним з головних напрямів, за допомогою яких можна цього досягнути є збільшення прибутків підприємства. Для цього йому необхідно:

- збільшити обсяги реалізації продукції (за рахунок розширення асортименту продукції, підвищення її якості та конкурентоспроможності);

- знизити витрати по усіх напрямках діяльності:

- знизити витрати на матеріали і комплектуючі виробу: (раціоналізація закупок матеріалів і комплектуючих виробів (пошук альтернативних постачальників та зниження цін діючими постачальниками) та конструкторсько-технологічні заходи (зниження норм витрачання матеріалів і втрат у виробництві, заміна матеріалів і комплектуючих виробів на дешевші, оптимізація норм витрачання допоміжних матеріалів на технологічні і експлуатаційні потреби тощо);

- знизити транспортно-заготівельні витрати (застосування оптимальних контрактних умов поставки товарно-матеріальних цінностей);

- знизити трудові витрати (реструктуризація підрозділів і оптимізація чисельності, збільшення норм обслуговування і завантаження обладнання, удосконалення системи оплати праці, встановлення оптимального графіку роботи підприємства відповідно до затвердженого плану виробництва);

- знизити енерговитрати (оптимізація технологічних режимів роботи обладнання, впровадження енергозберігаючих технологій, запобігання втратам енергоносіїв у мережах);

- знизити адміністративні витрати шляхом оптимізації їх використання;

- виводити з експлуатації незадіяного обладнання, пристроїв, споруд, їх реалізація і здача в оренду;

- знизити витрати на обслуговування виробництва (заміна імпортних запчастин на вітчизняні, скорочення часу наладки і переналадки обладнання, закупівля деталей, що вийшли з ладу, замість закупівлі цілих вузлів);

- знизити інші витрати.

2. Підвищення оборотності запасів, що є в наявності підприємства. У сучасних умовах даний напрям є першочерговою задачею підприємств і його можна досягти шляхом: впровадження економічно обґрунтованих норм запасу, використанням прямих тривалих зв'язків, розширенням складської системи матеріально-технічного забезпечення, прискоренням науково-технічного прогресу та удосконаленням системи еко-

номічного стимулювання ощадливого використання сировинних і паливно-енергетичних ресурсів тощо.

3. Збільшення суми грошових коштів в касі та на розрахунковому рахунку.

4. Зменшення суми дебіторської заборгованості. Для підвищення ефективності керування дебіторською заборгованістю підприємству можна надавати більше знижок при передоплаті та вести безперервний моніторинг дебіторської заборгованості, вчасно виявляючи й усуваючи негативні тенденції.

5. Ефективніше здійснювати планування та прогнозування результатів діяльності.

6. Залучати додаткові кошти від іншої діяльності. Слід зазначити, що можна залучати кошти і за рахунок доходів, які отримуються від здачі в оренду приміщень, транспортних засобів, виконання різних робіт.

7. Стимулювати інноваційну діяльність на підприємстві.

Також для того, щоб підприємство отримувало більші прибутки необхідно, щоб його керівництво ефективніше управляло й використовувало фінансові ресурси, що є у його розпорядженні. Адже саме від цього і залежатиме розмір капіталу, який формується у результаті розподілу доходів за цільовими напрямками.

Щоб ефективно використовувати наявні фінансові ресурси підприємства, можна спробувати вийти на нові іноземні ринки, за рахунок введення в дію нового обладнання та розширення асортименту продукції і підвищення її якості.

Висновки

В процесі теоретичних досліджень формування та використання фінансових ресурсів підприємства встановлено, що для успішного функціонування будь-якого підприємства вирішальне значення має забезпечення його діяльності необхідним обсягом фінансових ресурсів, які дають можливість підприємству своєчасно інвестувати кошти в нове виробництво, забезпечувати розширення і технічне переозброєння діючого, фінансувати наукові дослідження, розробки та їх впровадження тощо. А удосконалення формування фінансових ресурсів підприємства потрібно розглядати як один із головних чинників підвищення ефективності будь-якої виробничо-господарської діяльності. Від цього залежить поліпшення позиції підприємства в конкурентній боротьбі, його стабільне функціонування та динамічний розвиток.

Список використаних джерел

1. Безбородова Т. В. Удосконалення механізму управління фінансовими ресурсами підприємств // Держава та регіони. – 2006. – № 5. – С. 21–23.

2. Буряк, П. Ю. Мобілізація фінансових ресурсів для активізації малого та середнього підприємництва // «Фінанси України» / П.Ю. Буряк. – К. : Фінанси – 2014 – № 12. – С. 33–38.

3. Буряк П. Ю. Формування і надання інформації про фінансові ресурси підприємства // *Фінанси України*. – 2006 – № 10 – С. 123 – 128.

4. Качура, А. Є. Модель формування оптимальної структури джерел фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств // А. Є. Качура / *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. – 2009. – № 1 – С. 74–81.

5. Крамаренко Г. О. *Фінансовий аналіз: навч. посіб.* – К. : ЦУЛ, 2010. – 392 с.

6. Савицька Г. В. *Аналіз господарської діяльності підприємства: підручник*. – 5-е вид., перероблене і доповнене – М. ИНФРА, 2009. – с. 536.

7. Шовкопляс Р. А. *Фінансові ресурси підприємства // Науково-технічний збірник*. – № 80. – 2008. – С. 192 –194.

V.O. KODLUBOVSKA,
студентка, Криворізький економічний інститут ДВНЗ
«Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»
В.Д. МУСИЄНКО,
к.т.н., доцент, Криворізький економічний інститут ДВНЗ
«Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»

Формування системи обліку основних засобів промислових підприємств в умовах інноваційного розвитку

Розкрито проблеми та перспективи інноваційного розвитку промислових підприємств України в системі бухгалтерського обліку основних засобів. Проаналізовано інноваційну діяльність в Україні. Надано шляхи вирішення існуючих проблем та конкретні пропозиції.

Ключові слова: бухгалтерський облік, основні засоби, амортизація, інновації, інноваційний розвиток, інноваційна діяльність.

V.A. KODLUBOVSKAYA,
студентка, Криворожский экономический институт ГВУЗ
«Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетьмана»
В.Д. МУСИЄНКО,
к.т.н., доцент, Криворожский экономический институт ГВУЗ
«Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетьмана»

Формирование системы учета основных средств промышленных предприятий в условиях инновационного развития

Раскрыты проблемы и перспективы инновационного развития промышленных предприятий Украины в системе бухгалтерского учета основных средств. Проанализировано инновационную деятельность в Украине. Представлены способы решения существующих проблем и конкретные предложения.

Ключевые слова: бухгалтерский учет, основные средства, амортизация, инновации, инновационное развитие, инновационная деятельность.

V. KODLUBOVSKA,
student of Kryvyi Rih Economic Institute
SHEI «Kyiv National Economics University named Vadym Hetman»
V. MUSIENKO,
Ph.D., associate professor of Kryvyi Rih Economic Institute
SHEI «Kyiv National Economics University named Vadym Hetman»

Formation of system of accounting of fixed assets of industrial enterprises in conditions of innovative development

Explained the problems and the perspectives of the innovative development at the Ukrainian industrial companies in the accounting system of fixed assets. Analyzed innovative activity in Ukraine. Presented the ways of deciding the existing problems and the specific solutions.

Keywords: accounting, fixed assets, depreciation, innovations, innovative development, innovative activity.

Постановка проблеми. Нині в Україні підприємства лише поступово починають приділяти свою увагу інноваційному розвитку, причиною чого став вибір вступу нашої країни до Європейського Союзу. Зрозуміло, що впливає низка вимог для тих підприємств, котрі хо-

чуть постачати свою продукцію на європейський ринок, основним завданням для них в даній ситуації буде зробити свої товари високоякісними, конкурентоздатними та відповідними міжнародним стандартам. Але, на жаль, є багато різних проблем з якими українські